

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg er nødt til med det samme at tilbagevise hr. Kjeld Olesens påstand om, hvad der skulle være sket ved delegationen i New York. Det, der er sket, er, at regeringens indstilling har været, at vi skulle stemme nej til det pågældende sovjetiske forslag.

Under de forhandlinger, der foregik om en række resolutionsforslag, blev det fra embedsmandsside foreslået, at man kunne undlade at stemme til det sovjetiske forslag under forudsætning af, at man også kunne undlade at stemme til det svensk-mexikanske forslag og til det rumænske forslag. Denne tanke faldt selvsagt bort, da rådet fra bl.a. hr. Heinesen til de to andre resolutionsforslag var, at man skulle stemme for.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen (S):

Vi har desværre ikke hr. Heinesen eller andre fra delegationen til stede her i tinget. Det får vi på et eller andet senere tidspunkt. Jeg vil kort om det, udenrigsministeren har sagt, sige: lad os vende tilbage til sagen. Det er ikke det egentlige, det er en flig af den sag, vi diskuterer her i dag, og så må vi senere få opklaret, hvad der rent faktisk er sket. Jeg har refereret fra et, synes jeg, troværdigt medlem af delegationen i New York.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Måske de, der, om jeg så må sige, har anstiftet denne debat, skulle prøve at tænke en anelse på tingets værdighed. Jeg kan godt lide, at folk ude omkring i Danmark har en fornemmelse af, at vi beskæftiger os med alvorlige ting herinde, og at vi ikke har det forhold til hinanden, som folk ude i landet tror vi har, nemlig et hadsk og bittert forhold, og at vi heller ikke henfalder til pjat og pjank og syslen med vores private æreskodeks, hvilket jeg synes vi er på vej til at gøre nu.

Men vi skal jo til at tale om dette berømte møde på den i øvrigt hyggelige og anbefalelsesværdige Sabro Kro ovre ved Århus. Alle-

rede forud for i dag har udenrigsministeren, når man har givet ham anledning til det, godtgjort, at han ikke har udtalt sig nedsættende om folketingets flertal. Hvorfor skulle han dog det? Der er ingen grund til at tale nedsættende om det radikale venstre f.eks., hvis holdning til disse spørgsmål vi har kendt meget længe, og det var jo en holdning, der ikke forhindrede os i at gå i tæt og tillidsfuldt regeringssamarbejde med det radikale venstre i VKR-regeringens tid.

Jeg vil heller ikke udtale mig nedsættende om hr. Gert Petersen; hans holdninger har været kendt meget længe, og jeg tror ikke, at nogen kunne finde på at sige noget nedsættende om, at hr. Gert Petersen er hr. Gert Petersen, eller at en tiger er en tiger, for det er dog en ringe tiger, der ikke er en tiger, hvilket indebærer, at man har striber.

Derimod kan der være grund til at tale nedsættende om socialdemokratiet, som, siden det kom i opposition, har forvirret venner og fjender med nogle udenrigs- og sikkerhedspolitiske glidninger, der efter manges opfattelse og mange socialdemokraters opfattelse har svækket ikke blot socialdemokratiets, men også Danmarks troværdighed ude og hjemme.

Når udenrigsministeren taler nedsættende om socialdemokratiet i netop denne sammenhæng – og det er jo den, det drejer sig om – er mange socialdemokrater meget enige med udenrigsministeren.

Ikke mindst i den socialdemokratiske presse er den sagsfremstilling forsøgt, at udenrigsministeren prøver at tage afstand fra to uafhængige og af hinanden meget uafhængige avisers referenter. Men det er ikke tilfældet. Der er alene tale om en enkelt passus i et sammentrængt referat af et flere timer langt møde. Det er en detalje. Enhver referent kan komme ud for at gøre en sådan fejl, og at både blad og referent fastholder referatets rigtighed, er der jo ikke noget sært i. Enhver seriøs journalist – og man skal huske på, at her er der tale om en seriøs journalist – og ethvert seriøst blad tror naturligvis på deres historier og bakker dem op. Der er ingen ved sådanne blade, der bevidst skriver forkert. Jeg kender tilfældigvis begge blade særdeles vel indefra og har været med til at udstede instrukser om, hvordan man forholder sig, så jeg tør måske nok hævde, at jeg taler af en vis erfaring.